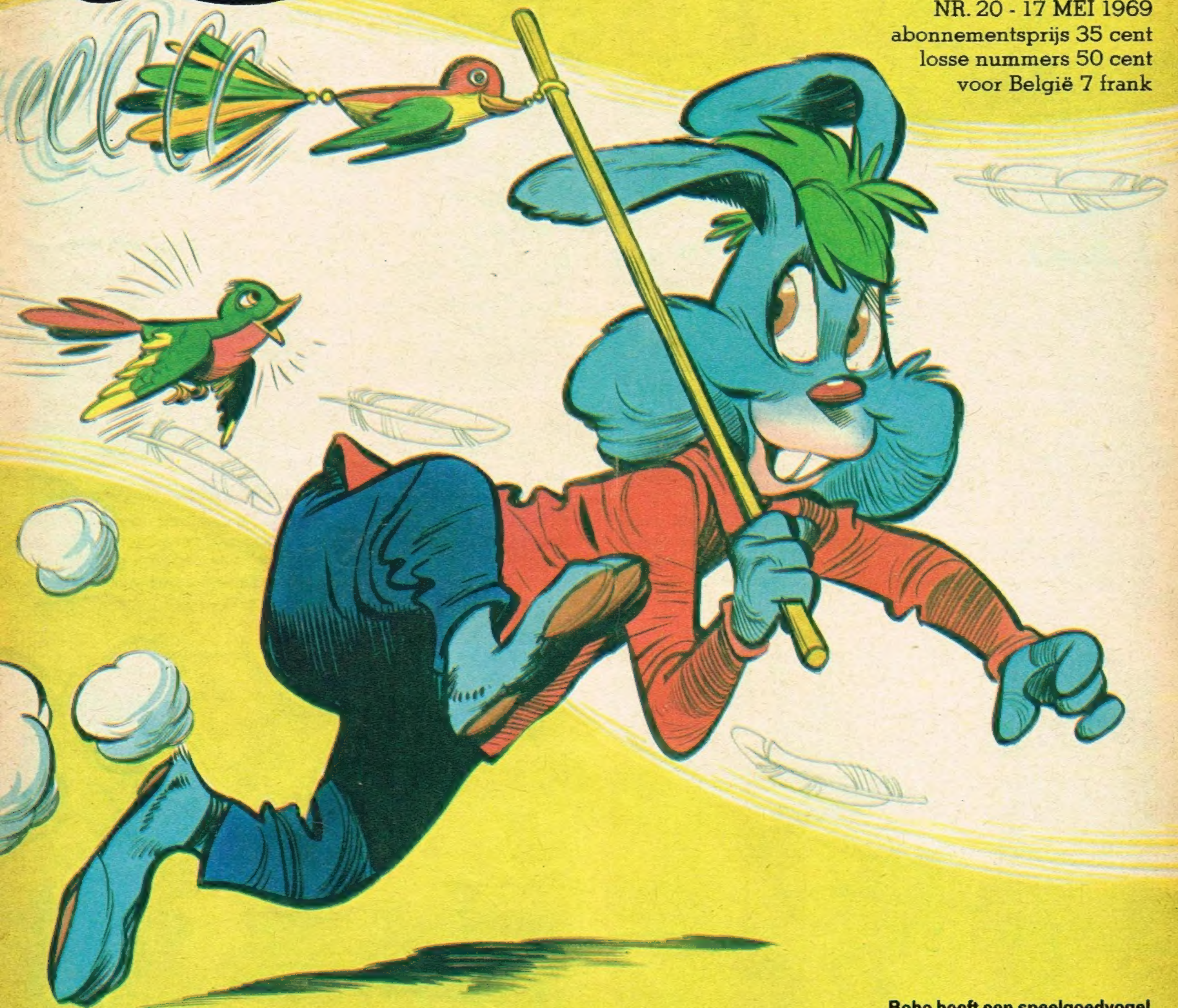
VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

NR. 20 - 17 MEI 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Bobo heeft een speelgoedvogel.
Kijk, daar rent hij op het pad.
De echte vogel denkt verwonderd:
Lieve grutjes, wat is dat?

In de tekening zijn vier veren verborgen. Zie je ze?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo

Mama

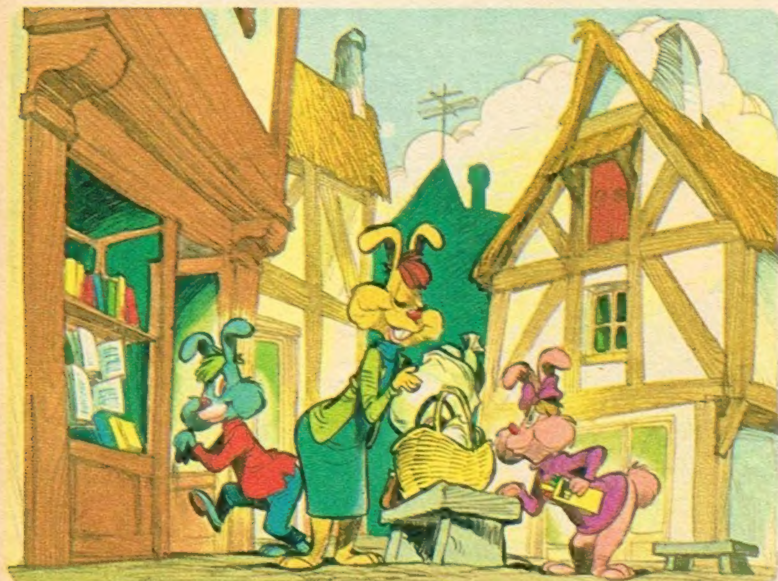

Oma

Baby Papa

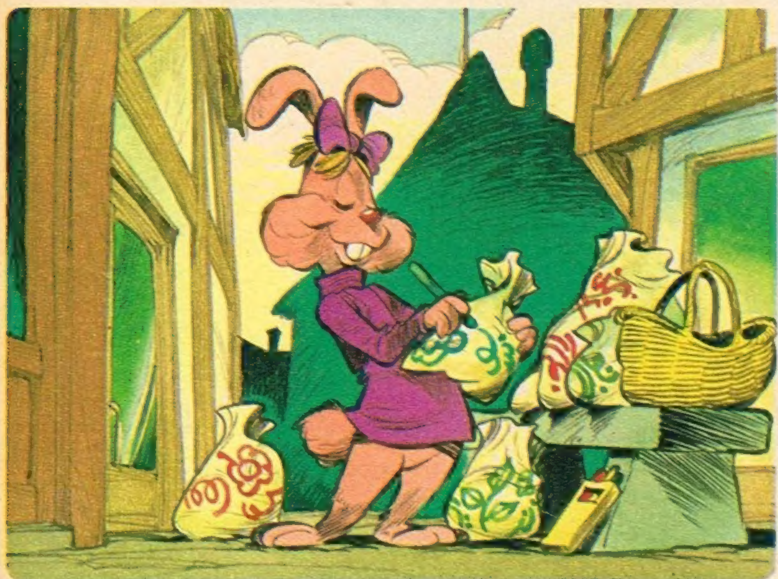
Bobo Konijn en zijn

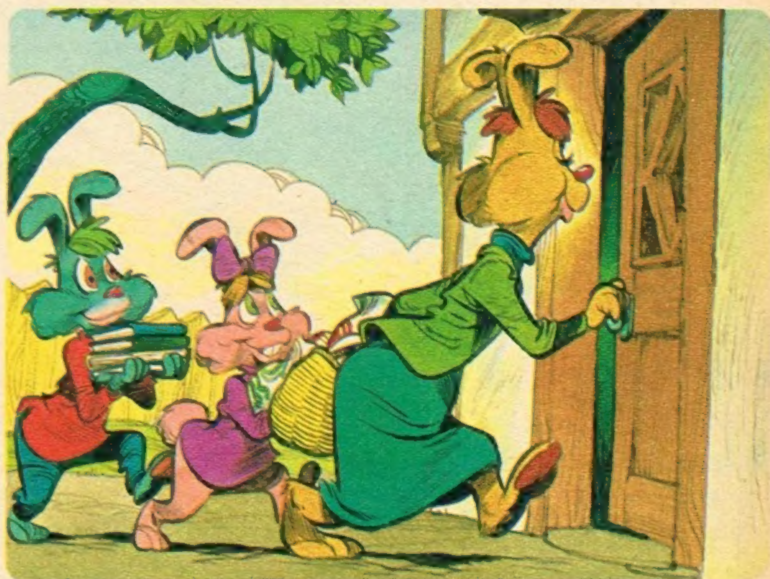
1. Op een dag zegt mama tegen Bobo en zijn zusje Krabbel: „Kom mee, jongens, dan gaan we boodschappen doen en naar de bibliotheek." Zo gezegd, zo gedaan. Op het plaatje zie je Bobo de bibliotheek binnengaan. Mama laat haar boodschappen bij Krabbel achter.

2. In de bibliotheek heeft Bobo al gauw een stapeltje leuke boeken bij elkaar gezocht. Hij geeft ze aan meneer Letter, het bibliotheek-konijn. Mama haalt haar leeskaart te voorschijn. Die moet meneer Letter afstempelen, zodat ze later kunnen zien wanneer de boeken teruggebracht moeten worden.

3. Je hebt je natuurlijk al afgevraagd waarom Bobo's zusje Krabbel niet mee naar binnen mocht. Als je dit plaatje goed bekijkt, zie je direct waarom. Krabbel doet niets liever dan tekenen en krabbelen en dat mag niet in de bibliotheek. Nu is ze op mama's boodschappen aan het krabbelen.

4. Zal mama daar boos om worden? Nee, hoor. De zakjes waar de boodschappen in zitten gooit ze altijd weg, dus het geeft niet als erop gekrabbeld is. Hier zie je mama, Bobo en Krabbel terug bij hun huisje. Bobo draagt de boeken, Krabbel de boodschappen en mama doet de deur open.

Lees-Voor Tante Deur-Dicht Tsjoek-Tsjoek Krabbel

vrolijke familie

Oom Slokop

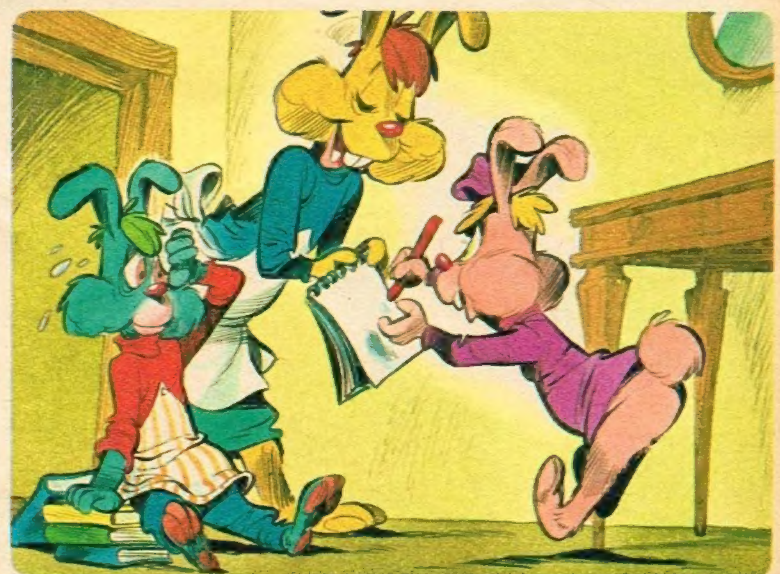
5. Als ze binnen zijn, helpt Bobo zijn mama met het uitpakken en opbergen van de boodschappen. Daarna gaat hij de appels, die ze gekocht hebben, één voor één afwassen. Als ze straks mooi glanzen, gaat hij ze op de fruitschaal leggen. Help jij mama ook altijd met de boodschappen?

6. Maar terwijl Bobo bezig is de appels te wassen, kijkt hij door de openstaande keukendeur in de gang en daar ziet hij iets waar hij hevig van schrikt. Zonder eerst de kraan dicht te draaien rent hij de keuken uit. „Stop! Niet doen!" roept hij. Wat zou er nu toch aan de hand zijn?

7. Op dit plaatje kun je zien waarom Bobo zo is geschrokken. Op de vloer van de gang zit Krabbel. Ze heeft een potlood in haar hand en wil poppetjes gaan tekenen in een van de boeken die Bobo uit de bibliotheek heeft gehaald. „Dat mag niet!" roept Bobo. „Geef dat boek maar gauw hier!"

8. Nog net op tijd kan Bobo het boek in veiligheid brengen. Mama heeft alles gehoord. Ze komt vlug aanlopen en geeft Krabbel een blocnote. „Hier mag je op krabbelen en tekenen zoveel als je wilt," zegt ze. „Van Bobo's boeken moet je afblijven." „Gelukkig is het goed afgelopen!" zucht Bobo.

De vruchten op deze bladzijde zijn aardbeien. Bobo is er dol op. Jij ook?

SMULLEN MAAR!

Bij het huis van Bobo
Hoort een grote tuin,
Die staat vol met bloemen,
Rood, blauw, wit en bruin.

Maar behalve bloemen,
Bomen, struiken, gras,
Groeit er ook nog groente
En er staat een kas.

In dat glazen huisje
Vind je sappig fruit,
Druiven en tomaten,
Je kijkt je ogen uit.

Maar het fijnste vruchtje,
zo mooi rood en rond,
Is toch wel de aardbei,
Sappig en gezond.

Als hij mag, plukt Bobo
Gauw een schaaltje vol.
Op die fijne vruchten
Is een ieder dol.

En dan gaan ze smullen,
Oud, jong, groot en klein.
Aardbeien met suiker...
Goed voor elk konijn!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Schrijf eerst de woorden onder de plaatjes op de stippellijntjes. Probeer daarna het verhaaltje te lezen.

glazenwasser

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

doeken

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Wim is glazenwasser.
Wim maakt ramen schoon.
Wim maakt ramen schoon
met een doek.
Wim maakt ramen schoon
met een doek en water.
Het water zit in een emmer.
Wim de glazenwasser klimt op een ladder
om de ramen schoon te maken.
Hij neemt zijn emmer en zijn doeken
mee de ladder op.

een emmer met water

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

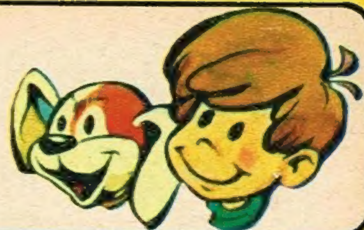

ladder

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. Op een dag gaan oom Stuntel en zijn neefje Handige Heintje een eindje wandelen. Ze komen langs een huis waar een schilder aan het werk is. „Wat kan die man dat goed en wat wordt het mooi!" zegt Heintje. Maar oom Stuntel lacht: „Daar is toch niets aan. Iedereen kan een huis schilderen!"

2. „Ik denk dat ik mijn huis ook maar eens ga schilderen," zegt oom. Hij stapt meteen een verfwinkel binnen. Omdat hij nog niet weet welke kleur hij zal nemen, koopt hij een heleboel potten verf van verschillende kleur. Ook koopt hij kwasten en een plank met schragen om op te staan.

3. „Weet u echt hoe u een huis moet schilderen, oom?" vraagt Heintje. Maar oom Stuntel geeft geen antwoord. Hij zet de schragen met de plank tegen de muur van zijn huis, klimt erop en gaat ijverig aan het werk. Hij zingt er een vrolijk liedje bij. Heintje en

4. Een poosje gaat alles goed, maar zoals je weet doet oom Stuntel vaak domme dingen en ook deze keer gebeurt er iets ergs. Oom is naar het ene uiteinde van de plank gelopen en hup! daar wipt de andere kant omhoog. De grote pot verf die daar stond schiet hoog de lucht in.

5. Handige Heintje schrikt geweldig als hij ziet wat er gebeurt. „Oom, pas op!" roept hij nog, maar het is al te laat. Oom is op de grond terechtgekomen en de verfpot belandt precies op zijn hoofd. Arme oom Stuntel! De verf druipt langs zijn gezicht en hij kan helemaal niets meer zien.

6. „Help! Uch! Blub!" roept oom. „W-waar ben ik? W-wat is er gebeurd?" Hij is overeind gekrabbeld en doet een paar stappen naar voren. Oei, nu loopt hij pardoes tegen de verfbussen aan die hij daar op elkaar heeft gestapeld. Heintje en Flap kunnen nog net op tijd wegspringen.

7. De verfbussen rollen alle kanten op. Ze komen op straat terecht en daar botsen ze tegen een muur, tegen een auto en ook nog tegen een lantaarnpaal. En als ze iets raken, springen ze open en vliegt de verf in het rond. Binnen een paar minuten zit alles en iedereen dik onder de verf.

8. „Ik vind dat ze de naam van deze straat maar moeten veranderen in Regenboogstraat," lacht Heintje. „Als je rondkijkt, zie je alle kleuren van de regenboog!" Oom Stuntel veegt zuchtend de verf van zijn gezicht en zijn kleren. Hij neemt zich voor om nooit meer zelf zijn huis te schilderen.

We wonen allemaal

1. Op een keer brengt de familie Zonnemans een bezoek aan een haven. Midden in die haven ligt een vliegdekschip. Natuurlijk willen ze het allemaal van dichtbij bekijken, want zo'n geweldig schip krijg je niet iedere dag te zien.

2. Kijk maar eens goed naar de plaat, want er is een heleboel op te zien. Vliegtuigen die van het schip opstijgen en erop landen, een heleboel kleine bootjes, een vuurtoren, de rode auto met de gele caravan en een aantal meeuwen in de lucht.

In de tekening zijn ze

in een gele caravan

3. In het bootje op de voorgrond zie je papa en mama Zonnemans met oma, opa, de baby en Lucie met haar pop. Ze kijken allemaal naar het grote schip. Bas schildert de boot op. Zoals je weet is hij altijd met verf en kwasten in de weer.

4. In de boot erachter zie je oom Wim, Loekie en Anja, Peter met zijn poesjes, Wiesje met een bloemenslinger om haar hals, de tweeling en Marjo met Tippie de hond. Als ze straks alles bekeken hebben, gaan ze weer verder met hun caravan.

vliegtuigbanden verstopt. Zie je ze?

EEN BLADZIJDE VOL DIEREN

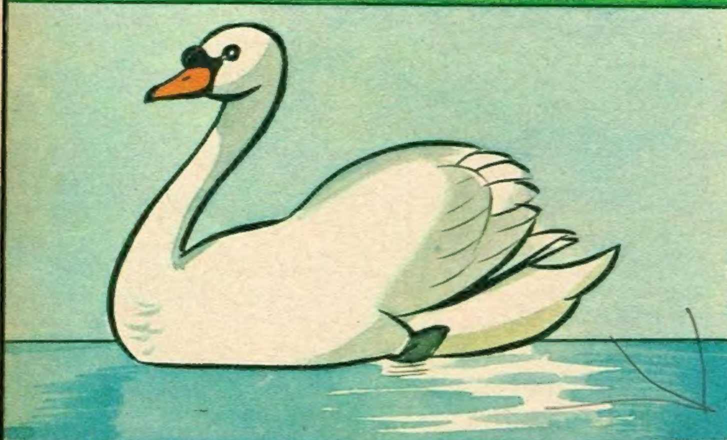
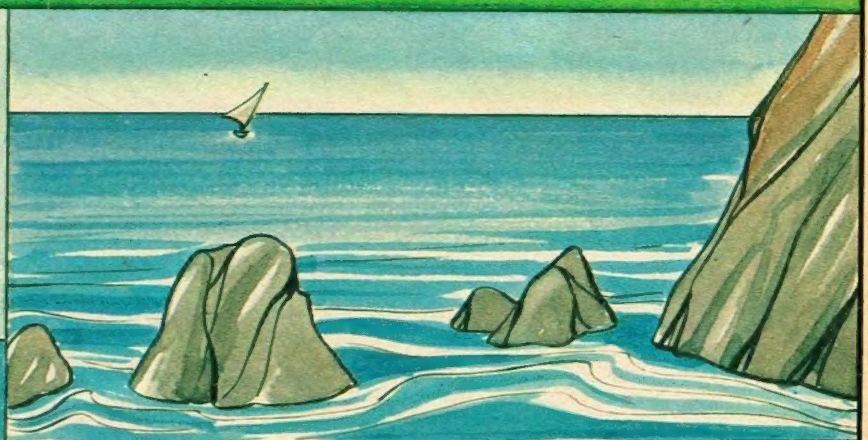
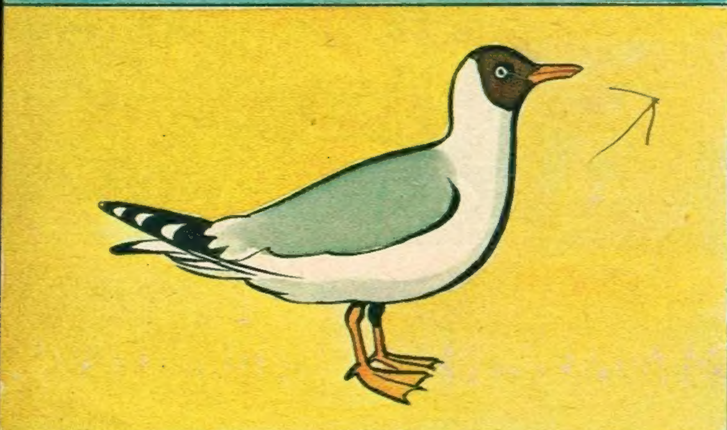
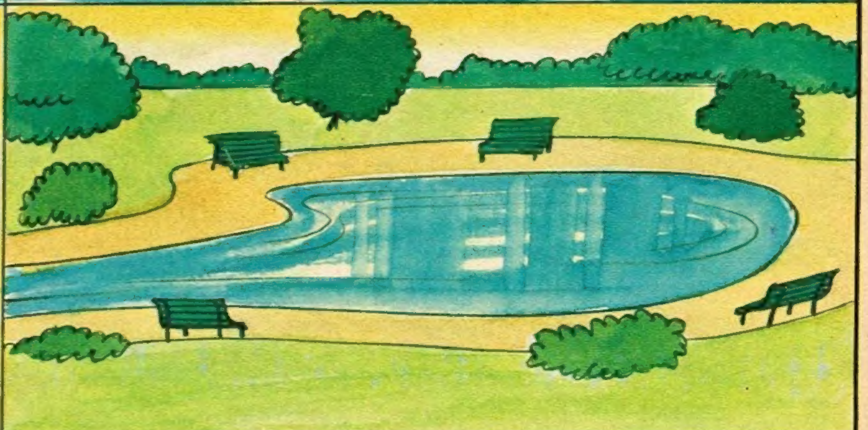

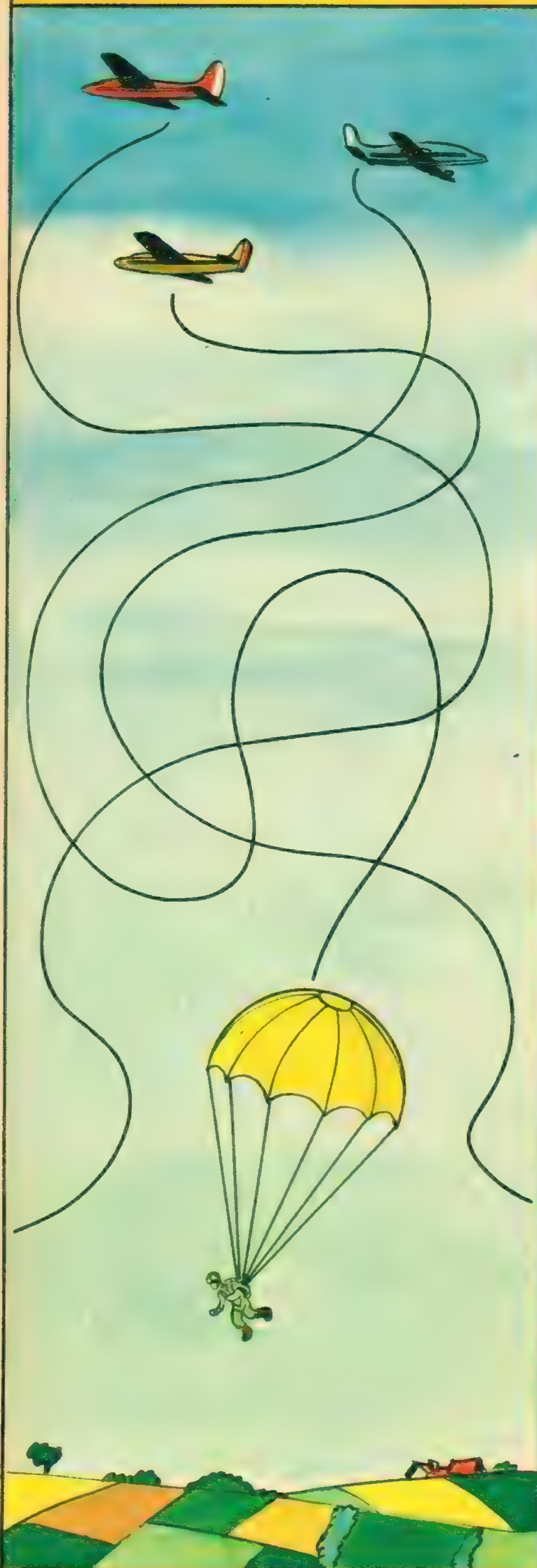

Deze vier olifantjes lijken precies eender, maar één is er anders. Zoek maar eens uit welke dat is.

Hier zie je twee vogels: een zwaan en een meeuw. Kijk nu naar de rechterplaatjes en vertel maar eens waar de beide vogels thuishoren.

ZOEKEN, TEKENEN EN KLEUREN

Uit welk van de drie vliegtuigen is de parachutist gesprongen? Je kunt het vinden met je potlood langs de lijntjes.

Het kopje en het glas op het bovenste plaatje zijn al helemaal klaar. Kun jij het onderste plaatje aftekenen?

Peter gaat wandelen in de regen. Kleur het rechterplaatje net zo mooi als het linker.

1
2

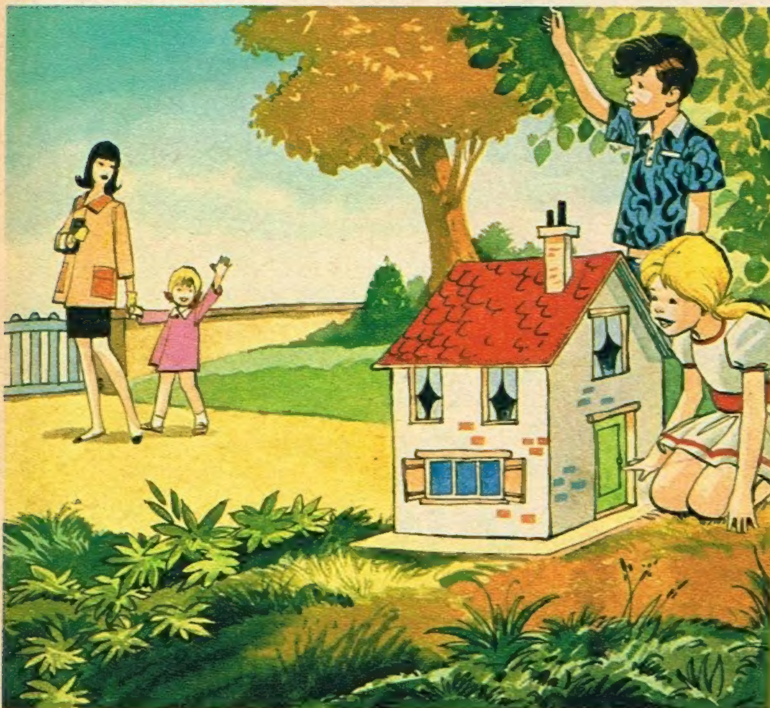
JAAP EN ZIJN GOUDVIS

Jaap en Irene waren dolblij, want er was kermis in hun dorp. Toen ze op een dag met hun mama boodschappen gingen doen, kwamen ze langs het terrein waar de kermis werd opgebouwd. Er waren draaimolens, schommels, glijbanen en nog veel meer mooie dingen. Mama beloofde dat ze met haar mee mochten naar de kermis. En vandaag was het zover.
„Gaan we nu naar de kermis?" riep Jaap toen hij 's morgens uit zijn bed sprong.
„Nog niet," lachte mama. „We gaan vanmiddag als Irene uit school komt."
Jaap was pas vier jaar, maar Irene was ouder; zij ging elke dag naar school. 's Middags haalden Jaap en mama Irene uit school en met hun drieën gingen ze naar de kermis. Toen ze nog een heel eind van het kermisterrein af waren, hoorden ze al de muziek en Jaap werd heel erg ongeduldig. „Laten we toch opschieten!" riep hij en het scheelde maar weinig of hij was er op een hol vandoor gegaan. Maar toen de kinderen eindelijk op de kermis kwamen, wisten ze niet wat ze het eerst zouden gaan doen en dus stelde mama voor dat ze eerst maar het terrein rond zouden lopen en alles zouden bekijken voor ze ergens in gingen.
En toen gebeurde het!

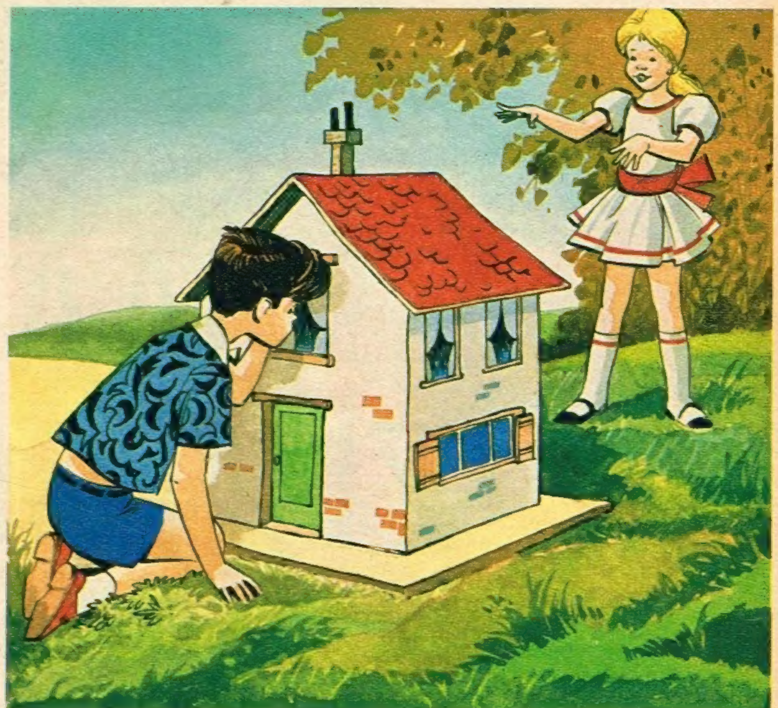
Jaap zag zijn goudvis!
De goudvis zwom rond in een jampot in een werptent. In die tent moest je houten ringen om allerlei voorwerpen gooien die op een rij op een plank stonden. Als je een ring ergens omheen gooide, dan kreeg je het voorwerp, dat je „gevangen" had, als prijs mee naar huis. Jaap wilde de goudvis hebben.
Mama kocht drie houten ringen en de baas van de tent zette een kistje voor Jaap neer waar hij op kon gaan staan, want hij was niet groot genoeg om de ringen zo te gooien.
Jaap mikte zorgvuldig en toen gooide hij de eerste ring. Maar die kwam ergens naast de goudvis terecht. Met de tweede ring ging het al niet veel beter. De derde raakte even de jampot aan en rolde toen weg. Jaap was erg teleurgesteld.
„Laat mij het maar eens proberen," zei Irene. Ze deed heel erg haar best, maar kreeg geen ring om de jampot. Toen probeerde mama het, maar ook zij slaagde er niet in.
„Het geeft niet," zei mama. „Laten we maar eens verder kijken." Ze gingen naar de schommels en maakten een ritje in een draaimolen. Toen stapten ze in de botsautootjes; Jaap en Irene in een wagentje, mama in een ander. Jaap mocht sturen en Irene hielp hem als het moeilijk werd. Toen de eerste rit voorbij was, wisselden ze van plaats en mocht Irene sturen. Tweemaal botsten ze tegen mama's wagentje en natuurlijk hadden ze veel plezier. Tenslotte was het tijd om naar huis te gaan. Toen ze bij de uitgang waren zei Irene: „Waar is Jaap?"
Ze keken zoekend rond, maar hij was nergens te zien. „Misschien is hij nog even naar die goudvis gaan kijken," zei Irene. En dus renden ze terug naar de werptent. Jaap stond op het kistje voor de tent en gooide een houten ring in de richting van de goudvis. De vriendelijke spullebaas had Jaap zo maar voor niets drie ringen gegeven, omdat hij plezier had in de kleine jongen die zo erg graag de goudvis wilde hebben.
En op het ogenblik dat mama en Irene bij de tent kwamen gooide Jaap zijn laatste ring. . . en die viel precies om de jampot waarin de goudvis zat!
Jaap was zo opgewonden dat hij van zijn kistje viel.
De spullebaas gaf Jaap de jampot en heel voorzichtig droeg Jaap zijn prijs naar huis.
Op de grote plaat hiernaast zie je Irene en Jaap met hun mama bij de werptent. In de tent staat de spullebaas.

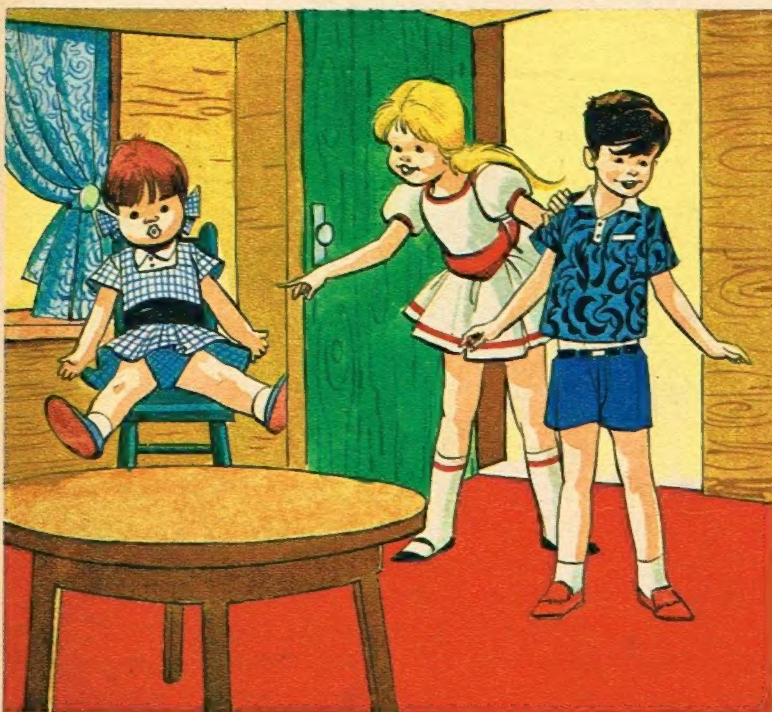
Mevrouwtje

1. Wanda en Pukkie zijn elfjes, maar ze wonen in Mensenland en iedereen denkt dat het gewone kinderen zijn. Mevrouwtje Sprokeboom, de koningin van Sprookjesland, is hun moeder. Hier zie je Wanda en Pukkie afscheid nemen van hun vriendin Ellen, van wie ze een poppenhuis hebben geleend.

2. Wanda en Pukkie hadden altijd al graag met een poppenhuis willen spelen, maar in Sprookjesland bestonden die niet. „Fijn dat Ellen met haar vader en moeder uitgaat," zegt Pukkie. „Nu kunnen wij met haar poppenhuis spelen." „Ja," zegt Wanda, „maar het is erg klein. Ik maak het wat groter."

3. Wanda strekt haar hand uit naar het poppenhuis en meteen begint het te groeien. Eindelijk is het zo groot dat ze erin passen. „Kom mee, Pukkie," zegt Wanda. „We gaan naar binnen." Zou jij het leuk vinden, als je kon toveren en een poppenhuis groter kon laten worden?

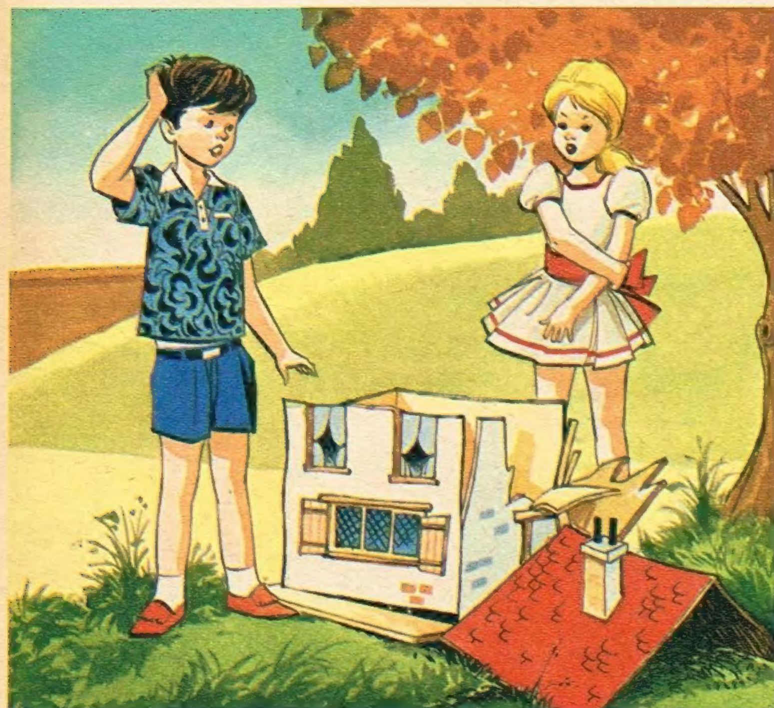
4. Ze gaan de trap op en nemen een kijkje in de slaapkamer. Dan gaan ze weer naar beneden. Pukkie kijkt uit het raam en zegt: „Ik geloof dat er iemand aankomt." „Lieve help!" zegt Wanda. „Niemand mag ons hier in dit poppenhuis zien." En vlug maakt ze een toverteken.

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

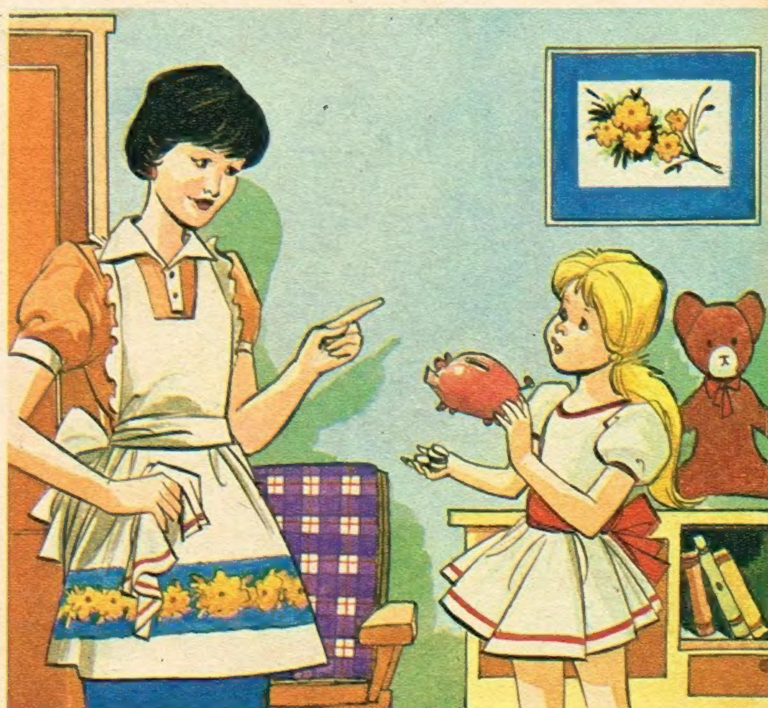

Sprokeboom

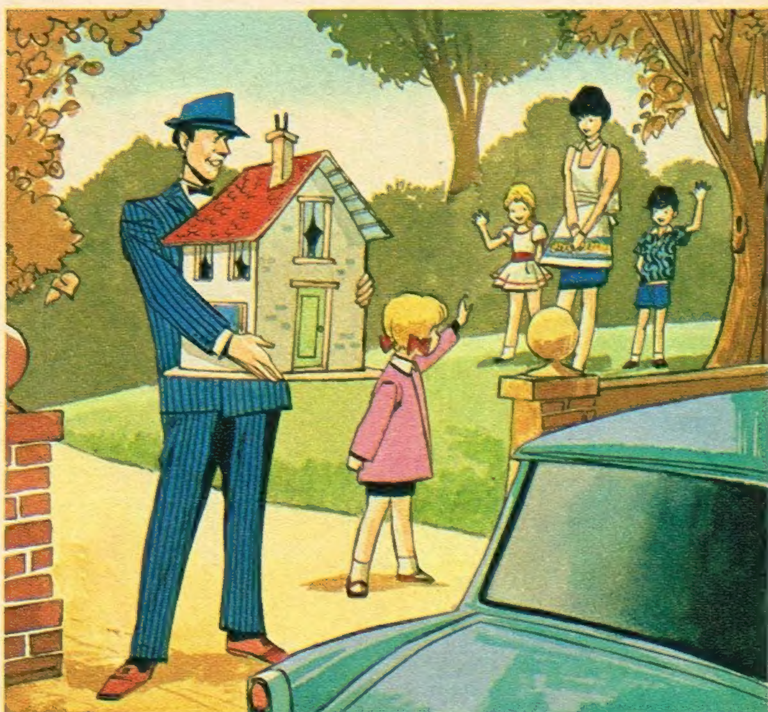
5. Meteen laat Wanda het poppenhuis weer klein worden, maar helaas vergeten zij en Pukkie om er eerst uit te gaan. Nu gaat het helemaal stuk. De twee elfjes kijken elkaar verslagen aan. Wat moeten ze nu beginnen? Het mooie poppenhuis van hun vriendin Ellen helemaal stuk!

6. Als mevrouwtje Sprokeboom het ziet, zegt Wanda: „Zo erg is het nu ook weer niet. Ik kan het toch weer heel toveren." „Niks daarvan," zegt haar moeder. „Je weet dat ik niet wil hebben dat je tovert. Er zit niets anders op dan dat je een nieuw poppenhuis voor Ellen koopt. Pak je spaarpot maar."

7. Met zijn drieën gaan ze naar de speelgoedwinkel en kopen een poppenhuis dat er precies zo uit ziet als dat van Ellen dat nu stuk is. „We zetten de meubels en de poppen uit het oude huis in het nieuwe," zegt Wanda. „Ellen merkt er niets van." „Ik hoop het," zucht mevrouwtje Sprokeboom.

8. Later komen Ellen en haar papa het poppenhuis ophalen. Ze merken niet dat het niet het huis is dat ze aan Wanda en Pukkie hebben geleend. Als ze weg zijn, zegt mevrouwtje Sprokeboom: „Dit was een goede les voor jullie. Voortaan geen getover meer." „Zeker niet in een poppenhuis!" lacht Wanda.

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Op deze plaat zie je een heleboel kinderen die met hun vader en moeder en hun opa een eindje gaan fietsen. Bekijk hem maar goed, dan kun je vast de vragen hieronder wel beantwoorden.

1. Hoeveel fietsen zie je? 11

2. Hoeveel koeien staan er in de wei? 3

3. Hoeveel jongens zitten op een fiets? 5

4. Hoeveel molens tel je? 4

5. Hoeveel hekken staan open? 2

6. Hoeveel meisjes zitten op een fiets? 6

ANTWOORDEN: 1. elf; 2. drie; 3. vijf; 4. vier; 5. twee, 6. drie.